

REGULAMIN
rozliczania kosztów dostawy ciepła do budynków i dokonywania rozliczeń z
użytkownikami lokali za centralne ogrzewanie oraz za podgrzewanie wody
użytkowej w Spółdzielni Mieszkaniowej PAX

1. Postanowienia ogólne

1.1. Koszty dostawy ciepła do budynków obejmują koszty ponoszone przez Spółdzielnię w związku z:

- 1) opłatami uiszczanymi zewnętrznym dostawcom ciepła,
- 2) eksploatacją własnych źródeł ciepła i związanych z nimi sieciami przesyłowymi oraz węzłami cieplnymi.

W przypadku zakupu ciepła z obcych źródeł, kosztem dostawy ciepła są koszty ponoszone przez Spółdzielnię na rzecz dostawcy ciepła, koszty zużytej energii elektrycznej do urządzeń węzła cieplnego oraz koszty wody służącej do uzupełniania zładu instalacji centralnego ogrzewania, a także koszty wznowienia dostawy ciepła. Nie mogą być do tych kosztów zaliczane koszty utrzymania wewnętrznych instalacji c.o. w budynkach ani koszty utrzymania węzłów cieplnych eksploatowanych przez Spółdzielnię we własnym zakresie. Koszty te są zaliczane do kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi.

W przypadku wytwarzania ciepła w źródłach eksploatowanych przez Spółdzielnię do kosztów dostawcy ciepła mogą być zaliczane wszystkie koszty uznawane za uzasadnione dla wytwórców ciepła, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Pracy z 30 lipca 2004r. (Dziennik Ustaw z 2004r. Nr 184, poz. 1902).

W takim przypadku, do kosztów wytworzenia i dostawy ciepła zaliczane są również koszty utrzymania węzłów cieplnych eksploatowanych przez Spółdzielnię we własnym zakresie.

Nie mogą być zaliczane do kosztów wytworzenia i dostawy ciepła koszty utrzymania instalacji wewnętrznych w budynkach; koszty te są zaliczane do kosztów utrzymania budynków.

1.2. Koszty dostawy ciepła ewidencjonowane są i rozliczane odrębnie dla każdego budynku. W przypadku, gdy dostawca ustala opłatę stałą za ciepło łącznie dla dwóch lub więcej budynków, podziału tej opłaty na poszczególne budynki dokonuje się proporcjonalnie do powierzchni użytkowej budynków lub proporcjonalnie do wskazań liczników.

1.3. Rozliczenie za ciepło z użytkownikami poszczególnych lokali ma charakter zindywidualizowany w budynkach, w których:

- zainstalowane są urządzenia pomiarowe umożliwiające ustalenie ilości ciepła zużywanego na cele centralnego ogrzewania oraz ilości ciepła zużywanego na cele podgrzewania wody,

- w poszczególnych lokalach są zainstalowane przyrządy pomiarowe lub urządzenia wskaźnikowe (podzielniki) umożliwiające określenie ilości ciepła przypadającego na dany lokal.

1.4. W budynkach niespełniających warunków określonych w ust. 1.3 rozliczenie za ciepło z użytkownikami poszczególnych lokali ma charakter zryczałtowany.

1.5. Okresem rozliczeniowym kosztów dostawy ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania jest okres od poprzedniego rozliczenia centralnego ogrzewania do zakończenia okresu grzewczego w roku następnym, a dostawy ciepła na potrzeby podgrzewania wody dla celów CW są okresy półroczne z terminem ich rozliczenia na dzień 30 czerwca oraz 31 grudnia.

1.6. Jeśli dla rozliczania niektórych składników kosztów dostawy ciepła jednostką fizyczną jest m^2 powierzchni użytkowej lokali, to powierzchnię tę oblicza się według zasad określonych polską normą PN-70/B-02365. Przy obliczaniu powierzchni przyjmuje się wymiary na wysokości 1,0 m ponad poziom podłogi odpowiedniej kondygnacji. Wynik pomiaru powierzchni użytkowej lokalu podaje się z dokładnością do $0,01 m^2$. Powierzchnią użytkową lokalu mieszkalnego jest powierzchnia wszystkich pomieszczeń znajdujących się w lokalu, bez względu na ich przeznaczenie i sposób używania, takich jak np. pokoje, kuchnie, przedpokoje, łazienki, ubikacje itp. pomieszczenia służące mieszkalnemu i gospodarczym celom użytkownika. Do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego zalicza się również powierzchnię zajętą przez meble wbudowane bądź obudowane oraz zabudowane loggie (werandy).

Nie wlicza się do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego: balkonów, loggii, antresol, pralni, suszarni, strychów, piwnic.

Do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego nie wlicza się tej części powierzchni w pomieszczeniach o sufitach nierównoległych do podłogi (np. mansardy), której wysokość od podłogi do sufitu wynosi mniej niż 140 cm. Jeśli wysokość pomieszczenia lub jego części wynosi 140 cm do 220 cm, to do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego wlicza się 50% powierzchni tego pomieszczenia lub jego części. Powierzchnia lokalu lub jego części o wysokości równej i wyższej od 220 cm zalicza się w 100%.

Do powierzchni lokalu użytkowego zalicza się powierzchnię na wysokości 1 m ponad poziom podłogi wszystkich pomieszczeń znajdujących się w nim oraz pomieszczeń przynależnych, takich jak: kuchnie, przedpokoje, korytarze, łazienki, ubikacje, spiżarnie, alkowy, zabudowane loggie (werandy), zamknięte pomieszczenia składowe, garaże, komórki itp., z wyjątkiem strychów, antresol, balkonów, loggii, pawlaczy. Do powierzchni lokalu użytkowego zalicza się również powierzchnię zajętą przez meble wbudowane lub obudowane. Powierzchnia lokalu zajęta przez urządzenia techniczne związane z funkcją danego lokalu jest powierzchnią tego lokalu. Powierzchnie pomieszczeń służących kilku użytkownikom lokali (np. wspólny korytarz, wspólne urządzenia sanitarne) należy doliczyć w częściach proporcjonalnych do powierzchni poszczególnych lokali.

Do powierzchni lokalu użytkowego zalicza się również powierzchnie piwnic przynależnych do lokalu.

Do powierzchni lokali wielokondygnacyjnych zalicza się 50% powierzchni rzutu poziomego schodów łączących poszczególne pomieszczenia wewnątrz lokalu na każdą kondygnację

- 1.7. Jeśli dla rozliczenia niektórych składników kosztów dostawy ciepła fizyczną jednostką rozliczeń jest liczba osób, to uwzględnia się osoby faktycznie zamieszkujące te lokale na koniec okresu rozliczeniowego.
- 1.8. Zwrot „użytkownik lokalu” oznacza właściciela (współwłaściciela) lokalu stanowiącego odrębną własność, członka spółdzielni posiadającego (współposiadający) lokatorskie lub własnościowe prawo do lokalu, osobę nie będącą członkiem Spółdzielni posiadającą (współposiadającą) własnościowe prawo do lokalu, a także najemcy i osoba zajmująca lokal bez tytułu prawnego.

2. Zasady rozliczania kosztów centralnego ogrzewania

2.1. Do kosztów stałych ogrzewania lokali zalicza się:

- 1) opłatę stałą pobieraną przez dostawcę za ciepło dostarczane na cele centralnego ogrzewania danego budynku,
- 2) koszty zmienne ogrzewania pomieszczeń ogólnego użytku w danym budynku tj. klatek schodowych, piwnic, strychów, pralni, suszarni, szybów itp. (pkt. 2.4.),
- 3) koszty zmienne ogrzewania mieszkań skorygowane według zasad określonych w pkt. 2.7,
- 4) koszty zmienne ogrzewania mieszkań nie pokryte opłatami ich użytkowników wskutek zastosowania zasady określonej w pkt. 2.8,
- 5) bonifikaty w opłatach za centralne ogrzewanie przyznane użytkownikom lokali według zasad określonych w pkt. 5.1., jeśli nie zostały te bonifikaty zrekompensowane bonifikatami przyznanymi Spółdzielni przez dostawcę ciepła.

2.2. Koszty stałe ogrzewania lokali rozlicza się na lokale mieszkalne i lokale użytkowe proporcjonalnie do kubatury każdej z tych grup lokali.

Przypadające na grupę lokali mieszkalnych koszty stałe ogrzewania rozlicza się na poszczególne lokale proporcjonalnie do ich powierzchni użytkowej. Przypadające na grupę lokali użytkowych koszty stałe ogrzewania rozlicza się na poszczególne lokale proporcjonalnie do ich kubatury.

2.3. W budynkach objętych zryczałtowanym systemem rozliczeń, całość kosztów zmiennych ogrzewania budynku rozlicza się na grupę lokali mieszkalnych i grupę lokali użytkowych proporcjonalnie do kubatury każdej z tych grup.

Przypadające na grupę lokali mieszkalnych koszty zmienne ogrzewania rozlicza się na poszczególne lokale proporcjonalnie do ich powierzchni użytkowej. Przypadające na grupę lokali użytkowych koszty zmienne centralnego ogrzewania rozlicza się na poszczególne lokale proporcjonalnie do ich kubatury.

2.4. W budynkach objętych zindywidualizowanym systemem rozliczeń koszty zmienne ogrzewania budynku podlegają podziałowi na koszty zmienne ogrzewania pomieszczeń ogólnego użytku oraz koszty zmienne ogrzewania lokali. Koszty zmienne ogrzewania pomieszczeń ogólnego użytku zalicza się do kosztów stałych ogrzewania budynku (pkt.2.1.2).

2.5. Jeśli poszczególne lokale w budynku są wyposażone w przyrządy pomiarowe (ciepłomierze), kosztem zmiennym ogrzewania pomieszczeń ogólnego użytku jest różnica między wskazaniem ciepłomierza głównego budynku a sumą wskazań ciepłomierzy w poszczególnych lokalach, po odjęciu wartości ciepła potrzebnego na podgrzanie cw.

Koszty zmienne ogrzewania lokali są rozliczania na poszczególne lokale według wskazań ciepłomierzy (ilość GJ x cena 1 GJ).

W przypadku awarii licznika ciepła do kosztów brana jest $\frac{1}{2}$ średniego kosztu zużycia ciepła na 1 m² nieruchomości.

2.6. Jeśli poszczególne lokale w budynku są wyposażone w urządzenia podzielnikowe, podziału kosztów zmiennych ogrzewania na część przypadającą na pomieszczenia ogólnego użytku oraz część przypadającą na lokale dokonuje się proporcjonalnie do kubatury pomieszczeń ogólnego użytku oraz kubatury lokali.

Koszty zmienne ogrzewania przypadające na pomieszczenia ogólnego użytku zalicza się do kosztów stałych ogrzewania lokali w danym budynku.

Koszty zmienne ogrzewania przypadające na lokale podlegają podziałowi na lokale mieszkalne oraz lokale użytkowe proporcjonalnie do kubatury każdej z tych grup lokali. W ramach każdej z grup lokali rozliczenia kosztów zmiennych ogrzewania na poszczególne lokale dokonuje się proporcjonalnie do wskazań urządzeń podzielnikowych z zastrzeżeniami pkt. 2.7, 2.8, 2.9 i 2.10.

2.7. Jeśli określony w dokumentacji technicznej budynku współczynnik strat ciepła dla danego mieszkania jest w przeliczeniu na m² powierzchni użytkowej większy od wskaźnika średniego dla wszystkich mieszkań w danym budynku, to ustalony na podstawie wskazań przyrządów pomiarowych lub urządzeń podzielnikowych koszt zmienny ogrzewania tego mieszkania jest korygowany przy pomocy współczynników wyrównawczych określonych w załączniku do niniejszego regulaminu¹.

Różnica między rzeczywistym kosztem zmiennym ogrzewania danego mieszkania a kosztem skorygowanym wskutek zastosowania współczynników wyrównawczych zaliczana jest do kosztów stałych ogrzewania lokali w danym budynku (pkt. 2.1.3.).

2.8. Jeśli ustalony na podstawie wskazań przyrządów lub urządzeń pomiarowych podzielnikowych koszt zmienny ogrzewania danego mieszkania jest:

1) rażąco niski, czyli jest mniejszy w przeliczeniu na 1 m² niż 0,5 kosztu średniego dla wszystkich mieszkań w danym budynku, to obciążenie tego mieszkania kosztami zmiennymi ogrzewania ustala się w przeliczeniu na m² w wysokości 0,5 kosztu średniego dla wszystkich mieszkań w tym budynku,

2) rażąco wysoki, czyli większy w przeliczeniu na 1 m² niż 2 kosztu średniego dla wszystkich mieszkań w danym budynku, to obciążenie tego mieszkania kosztami zmiennymi ogrzewania ustala się w przeliczeniu na m² w wysokości 2 kosztu średniego dla wszystkich mieszkań w tym budynku.

Jeśli wskutek zastosowania w/w zasad suma kosztów zmiennych ogrzewania mieszkań w danym budynku będzie mniejsza lub większa od kwoty tych kosztów

¹ Współczynniki takie mogą być określone tylko indywidualnie, z uwzględnieniem cech usytuowania poszczególnych lokali w budynku oraz określonych w dokumentacji technicznej budynku współczynników strat ciepła.

określonej według pkt. 2.6, to różnica zwiększa lub zmniejsza koszty stałe ogrzewania lokali w danym budynku (pkt. 2.1.4).

2.9. Rozliczenie kosztów zmiennych ogrzewania w danym budynku, przy zastosowaniu wskazań urządzeń podzielnikowych, może być zastąpione systemem rozliczeń zryczałtowanych (proporcjonalnie do powierzchni użytkowej lub kubatury poszczególnych lokali) jeśli zażąda tego w formie pisemnej więcej niż 2/3 użytkowników lokali w danym budynku. Zmiana systemu rozliczania kosztów zmiennych ogrzewania może być dokonywana tylko przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego kosztów ogrzewania (pkt. 1.5).

2.10. Jeśli użytkownik danego lokalu uniemożliwia zainstalowanie urządzeń pomiarowych lub podzielnikowych bądź uniemożliwia odczyt wskazań tych urządzeń, koszty zmienne ogrzewania tego lokalu ustala się szacunkowo w wysokości najwyższego kosztu ogrzewania lokalu o zbliżonej wielkości w tym samym budynku, a w przypadku demontażu instalacji c.o. za zgodą SM PAX w wysokości 50% tych kosztów.

3. Zasady rozliczania kosztów podgrzewania wody użytkowej

3.1. Do kosztów podgrzewania wody użytkowej w danym budynku zalicza się:

- 1) opłatę stałą pobieraną przez dostawcę za ciepło dostarczone na cele podgrzewania wody użytkowej,
- 2) opłaty zmienne pobierane przez dostawcę za ilość ciepła dostarczonego na cele podgrzewania wody użytkowej.

3.2. W przypadku stosowania zindywidualizowanego systemu rozliczeń (pkt. 1.3) całkowite koszty podgrzewania wody użytkowej są rozliczane na poszczególne lokale proporcjonalnie do wskazań wodomierzy zużycia ciepłej wody w poszczególnych lokalach. Jeśli użytkownik danego lokalu uniemożliwia zainstalowanie wodomierzy zużycia ciepłej wody lub dokonywanie odczytu wskazań tych urządzeń, obciążające ten lokal koszty podgrzewania wody ustala się szacunkowo w wysokości najwyższego kosztu dla lokalu o zbliżonej wielkości w tym samym budynku.

3.3. W przypadku stosowania zryczałtowanego systemu rozliczeń (pkt. 1.4.) całkowite koszty podgrzewania wody użytkowej są rozliczane na poszczególne lokale proporcjonalnie do liczby osób stale zamieszkałych w lokalu.

Osoba, której przysługuje tytuł prawny do lokalu mieszkalnego obowiązana jest podać w formie pisemnej liczbę osób przebywających w lokalu na pobyt stały i czasowy oraz także w ciągu 7 dni od zaistnienia zmiany informować o zmianach tej liczby. Jeśli w danym lokalu nie zamieszkuje stale żadna osoba, to lokal ten obciąża się kosztami gotowości świadczenia dostawy ciepłej wody w wysokości 0,5 kosztów całkowitego podgrzania wody w przeliczeniu na 1 osobę zamieszkałą w danym budynku.

3.4. Koszt podgrzewania 1 m³ wody do temperatury 40 C – z użyciem ciepła dostarczonego przez SPEC dla budynków wyposażonych w :

- instalację nową lub po modernizacji ustala się na poziomie zużycia minimalnej ilości energii potrzebnej do ogrzania 1m³ i wynosi 0,30GJ /m³
- instalację ponad 10 letnia, koszty ustala się na poziomie zużycia średniej ilości

energii potrzebnej do ogrzania 1m^3 i wynosi $0,40\text{GJ}/\text{m}^3$

- w przypadku instalacji ponad 20 letniej na poziomie zużycia maksymalnej ilości energii potrzebnej do ogrzania 1m^3 tj. $0,50\text{GJ}/\text{m}^3$

Koszt podgrzewania 1m^3 wody do temperatury 40C – z użyciem ciepła przygotowanego w kotle gazowym dla budynków wyposażonych w :

- instalację nową lub po modernizacji ustala się na poziomie zużycia minimalnej ilości energii potrzebnej do ogrzania 1m^3 i wynosi $0,35\text{GJ}/\text{m}^3$

- instalację ponad 10 letnią ustala się na poziomie zużycia średniej ilości energii potrzebnej do ogrzania 1m^3 i wynosi $0,45\text{GJ}/\text{m}^3$

- instalację ponad 20 letnią na poziomie zużycia maksymalnej ilości energii potrzebnej do ogrzania 1m^3 i wynosi $0,55\text{GJ}/\text{m}^3$

4. Ustalanie opłat za centralne ogrzewanie lokali oraz za podgrzewanie wody użytkowej.

4.1. Opłaty za centralne ogrzewanie lokali oraz za podgrzewanie wody użytkowej są ustalane zaliczkowo na dany okres rozliczeniowy z uwzględnieniem:

- aktualnych cen ciepła,

- ilości ciepła zużytego w danym budynku na cele ogrzewania oraz podgrzewania wody w ostatnim okresie rozliczeniowym.

Opłaty zaliczkowe za rok rozliczeniowy są płatne w 12 ratach miesięcznych przez właścicieli lokali mieszkalnych oraz w 7 ratach miesięcznych w roku przez właścicieli lokali użytkowych

4.2. Jeśli w ciągu okresu rozliczeniowego następują zmiany w warunkach dostawy ciepła powodujące wzrost kosztów, dopuszcza się korektę zaliczkowo ustalonych opłat za centralne ogrzewanie lub podgrzewanie wody.

Decyzję o korekcie podejmuje Rada Nadzorcza Spółdzielni.

4.3. Wymiar opłat za centralne ogrzewanie lokalu w systemie rozliczeń zindywidualizowanych uwzględnia:

- koszty stałe (powierzchnia użytkowa lokalu x koszt $\text{zł.}/\text{m}^2$)

- koszty zmienne (liczba GJ przypadających na lokal x $\text{zł.}/\text{GJ}$).

W systemie rozliczeń zryczałtowanych wymiar opłaty może być dokonywany w jednej pozycji (powierzchnia użytkowa lokalu x koszt $\text{zł.}/\text{m}^2$).

4.4. Wymiar opłaty za podgrzewanie wody następuje w jednej pozycji jako iloczyn:

- liczby m^3 zużytej w lokalu ciepłej wody x koszt $\text{zł.}/\text{m}^3$ (w przypadku stosowania systemu rozliczeń zindywidualizowanych),

- liczby osób zamieszkałych w lokalu x koszt $\text{zł.}/\text{osobę}$ (w przypadku stosowania systemu rozliczeń zryczałtowanych).

4.5. Obowiązek wnoszenia opłat za dostawę ciepła do lokalu powstaje z dniem postawienia lokalu przez spółdzielnię do dyspozycji użytkownika, choćby faktyczne objęcie lokalu nastąpiło po tym terminie.

O dacie postawienia lokalu do dyspozycji użytkownika Spółdzielnia zawiadamia pisemnie przed tą datą.

Obowiązek wnoszenia opłat ustaje po opuszczeniu lokalu z dniem oddania kluczy Spółdzielni.

Jeśli użytkownik zwalnia lokal nieodnowiony, obowiązany jest pokryć opłaty za dostawę ciepła w okresie remontu (niezależnie od pokrycia kosztów odnowienia), jednak nie dłużej niż za 14 dni od daty fizycznego opróżnienia lokalu. O dacie postawienia lokalu do dyspozycji Spółdzielni użytkownik jest obowiązany zawiadomić Spółdzielnię pisemnie przed tą datą.

Opłaty za dostawę ciepła do lokalu są płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca. Od opłat wnoszonych z opóźnieniem Spółdzielnia może, w indywidualnych przypadkach, odstąpić od naliczania ustawowych odsetek za zwłokę.

O zmianie wysokości opłat za dostawę ciepła do lokalu Spółdzielnia zawiadamia użytkowników lokali pisemnie przed datą zmiany opłat, chyba że zmiana jest spowodowana decyzjami urzędowymi podjętymi w terminie uniemożliwiającym Spółdzielni wyprzedzające zawiadomienie użytkowników lokali.

4.6. Opłaty za dostawę ciepła do lokali mogą być wnoszone w kasie Spółdzielni lub przelewami pocztowymi bądź bankowymi na rachunek wskazany przez Spółdzielnię.

Opłaty za dostawę ciepła do siedziby Spółdzielni są pokrywane ze środków przewidzianych na finansowanie działalności, na potrzeby której lokale te są zajmowane.

5. Bonifikaty w opłatach za ciepło

5.1. Użytkownikom lokali pozbawionych indywidualnych mierników zużycia ciepła przysługują bonifikaty w opłatach za ciepło dostarczane do ogrzewania lokalu i podgrzewania wody, jeśli z powodu wadliwego działania instalacji odbiorczych lub zaniżenia parametrów ciepła przez dostawcę:

- 1) temperatura w lokalu jest niższa od temperatury, określonej w Polskich Normach,
- 2) temperatura podgrzanej wody jest w punkcie czerpalnym niższa od 45 st.C.

5.2. Określa się następujące wysokości bonifikat, o których mowa w ust. 5.1.

1) W przypadku określonym w ust-5.1. pkt 1, za każdą rozpoczętą dobę niedogrzewania w wysokości stanowiącej równowartość:

- a) jednej trzydziestej opłaty miesięcznej za ogrzewanie, jeśli obniżenie temperatury w lokalu nie przekroczyło 2 st. C w stosunku do temperatury obliczeniowej,
- b) jednej piętnastej opłaty miesięcznej za ogrzewanie, jeśli obniżenie temperatury w lokalu przekroczyło 2 st. C w stosunku do temperatury obliczeniowej,

2) W przypadku określonym w ust.5.1. pkt 2, za każdą rozpoczętą dobę, w której wystąpiło zaniżenie temperatury ciepłej wody użytkowej, w wysokości stanowiącej równowartość:

- a) jednej trzydziestej opłaty miesięcznej za ciepło na podgrzanie wody użytkowej, jeśli temperatura wody nie była niższa od 40 st. C,
- b) jednej piętnastej opłaty miesięcznej za ciepło na podgrzanie wody użytkowej, jeśli temperatura wody była niższa od 40 st. C.

5.3. Bonifikaty w opłatach rozlicza się z użytkownikami lokali w okresach rozliczeniowych.

Udzielenie użytkownikom lokali bonifikaty uzależnione jest od przyznania Spółdzielni bonifikaty przez dostawcę.

6. Rozliczenie wyniku finansowego gospodarki cieplnej

6.1. Po upływie okresu rozliczeniowego określonego w ust. 1.5 Spółdzielnia dokonuje rozliczenia rzeczywistych kosztów i przychodów gospodarki cieplnej nie później niż po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za rok którego rozliczenie dotyczy.

Rozliczenia tego dokonuje się odrębnie dla każdego lokalu, a jego ustalenia przekazywane są pisemnie użytkownikom poszczególnych lokali.

6.2. Jeśli rzeczywiste koszty dostawy ciepła do danego lokalu są niższe od wymierzonych przez Spółdzielnię zaliczek na centralne ogrzewanie oraz podgrzewanie wody, Spółdzielnia na żądanie właściciela lokalu obowiązana jest zwrócić użytkownikowi lokalu nadpłatę w terminie 21 dni od dnia wpływu żądania, po potrąceniu ewentualnego zadłużenia z innych należnych Spółdzielni tytułów.

6.3. Jeśli rzeczywiste koszty dostawy ciepła do danego lokalu są wyższe od wymierzonych przez Spółdzielnię opłat za centralne ogrzewanie oraz podgrzewanie wody, użytkownik lokalu obowiązany jest wpłacić do Spółdzielni różnicę w terminie 14 dni od przekazania użytkownikowi lokalu pisemnego rozliczenia – wezwania do zapłaty.

RADA NADZORCZA SM PAX
Juliusz BARANOWSKI

SEKRE

RADA NADZORCZA SM PAX
Piotr ŻYŁONIS

PRZEWODNICZĄCY